

auf: भट्ट^० SARVADARĢANAS. 46, 21. Bei HALL 162 fälschlich als N. pr. eines Autors gefasst.

दत्तात्तर (दत्त + घञ्) adj. f. घ्रा wo eine Silbe hinzugefügt worden ist SÂH. D. 269, 4. Gegens. च्युतात्तर.

दत्तोत्तर (दत्त + उञ्) adj. worauf man eine Antwort gegeben hat; davon nom. abstr. ० ल N. SARVADARĢANAS. 167, 11.

दद् vgl. धनंदा.

दधिक्रावन्, die Schreibung in TS. 2, 2, 5, 1 ist, wie andere Hdschr. zeigen, vermuthlich Schreibfehler für दधिक्रावणे; vgl. auch die Ausg. 2, 334, Anm.

दधिपर्ण m. N. pr. eines Mannes Verz. d. Oxf. H. 18, b, 17. 19, b, 1.

दधिमाण्ड = मस्तु HALÂJ. 2, 166.

दधिस्कन्द lies n. st. m.

दधीच mit dem patron. Pâthnja ANUKR. zu KÂTH. 16, 4.

दधृक्, das adj. दधृप् (nom. दधृक्) = दृष्ट BUATĢ. 6, 117. Geht doch wohl auf धृप् zurück; vgl. u. धृत्तु.

दध्यच्च vorletzte Zeile, streiche Pâthnja ANUKR. zu KÂTH. 16, 4.

दत्, दद्धि: und ददायुध adj. BUÂG. P. 10, 17, 6.

दत्तकाष्ठ 1) Ind. St. 10, 170. Schol. zu LÂTJ. 9, 2, 19.

दत्तकूर, NILAK. zu MBH. 3, 708: दत्तकूर कूरमन् दत्ता: क्रोधाविशात्कूरव-
च्चर्यन्ते ऽस्मिन्निति दत्तकूर: संग्राम: तस्मिन्नस्यन्तिपन्.

दत्तघाट m. Einer der in Elfenbein arbeitet KATHÂS. 73, 90. 185. ० क
82. 84. 93. 169; vgl. दत्तघात 2).

दत्तघात 2) wohl fehlerhaft für दत्तघाट und nicht N. pr.

दत्तधाव m. das Reinigen der Zähne BUÂG. P. 11, 27, 35.

दत्तधावन 1) a) JÂG. 1, 98. ÇAMK. zu BÂH. ÂR. Up. S. 117. Verz. d. Oxf.
H. 83, a, 31. 267, b, 6. 276, b, 42. 286, a, No. 670. — b) P. 6, 2, 150, Sch.

दत्तप्रतालन und दत्तफल umzustellen.

दत्तरचना f. das Reinigen der Zähne KATHÂS. 73, 73. 82.

दत्तुर 1) KATHÂS. 123, 164.

दन्धन (vom intens. von 2. धनु) m. eine Art Rohr MBH. 12, 3241 nach
der Lesart der ed. Bomb. st. वन्धन der ed. Calc.

दफारवाह्लीक N. pr. einer Oertlichkeit Verz. d. Oxf. H. 340, a, 3. —
Vgl. डफार.

दध 1) अदधनघना mit starken Hüften Spr. 4729. अदधसौहृद् BUÂG.
P. 10, 2, 31.

1. दम् 1) दान्त m. ein gezähnter Stier KATHÂS. 66, 98. 100. 106.

— उद्, die ed. Bomb. liest उद्यम्प, welches NILAK. durch उत्सुत्य
erklärt.

2. दम् 3) a) एक एव दमे दोषो द्वितीयो नोपपद्यते । यदेनं तमया युक्तम-
शक्तं मन्यते जनः ॥ Spr. 3818. विद्यामदो धनमदस्तृतीयो ऽभिज्ञनो मदः ।
मदा एते ऽवलितानामेत एव सतां दमाः ॥ 2798. निग्रहे वाक्यवृत्तीनां दम
इत्यभिधीयते Verz. d. Oxf. H. 223, b, No. 344. — Vgl. डर्दम, वल्लिदम, मुदम.

दमत्र vgl. मका^०.

दमन 2) b) Jâmâjana, Verfasser von RV. 10, 16, ANUKR.

दमनक 2) KATHÂS. 60, 19. fgg.

दमनभञ्जिका f. das Brechen der Damana genannten Blumen, Bez.
eines best. Spieles Verz. d. Oxf. H. 218, a, 4.

दमयन्ती 1) fehlerhaft für मदयन्ती (so die ed. Bomb.) MBH. 12, 8604.

दमावन्द N. pr. einer Oertlichkeit (= Demavend) Verz. d. Oxf. H.
338, b, 40.

दम्भ 1) अरे दम्भमुने दम्भ मु^० BROCKH. o du falscher Muni! KATHÂS.
72, 263. — Vgl. मका^०.

दम्भिन् BUÂG. P. 12, 6, 30. Z. 2 ist यो ऽदम्भी (ehrlich) zu lesen; vgl.
Spr. 3341.

दम्भोलि KATHÂS. 94, 11. SÂH. D. 278, 19.

1. दम्प 1) दम्पस्येवावर्तता BUÂG. P. 11, 20, 21. — 2) n.: दम्पविव द-
म्पानि शश्वद्गारं विवर्धयेत् Spr. 1107.

2. दम्प Z. 3 lies 3, 1, 15 st. 2, 1, 15.

दप् 4) दपस्व मे KATHÂS. 121, 104.

दपालु, दपालुता f. Mitleid KATHÂS. 104, 74.

दयावीर Spr. 3331.

दयितामय (von दयिता) adj. in der Geliebten aufgehend, nur an sie
denkend KATHÂS. 101, 276.

दैव्यापाति andere Schreibung für दैवापाति TBa. 3, 10, 3, 3.

1. द्रु mit अनु 1) ed. Bomb. richtig तस्तम्भिरे, aber अनुदीर्घत st.
अन्वदीर्घत.

— परि, pass. परिद्रे ÇAMK. Çr. 14, 27, 2.

— प्रति vgl. प्रतिदारण.

— वि caus. zersägen: विदारयामास मूर्धानं कारपत्त्रेण दारुवन् KÂÇIKH.
8, 60 (nach AUFRECHT). zersprengen: इदं दुःखान्धकारं मे विदार्य KA-
THÂS. 36, 33.

— उद्दि caus. aufreißen, aufwühlen: लाङ्गलाग्नेषा नगरमुद्दिदार्प गजा-
क्षयम् BUÂG. P. 10, 68, 41.

— प्रवि vgl. प्रविदार fg.

2. द्रु mit घ्रा, (गुणान्) तानाद्रियमाणः Spr. 4223. act.: गीतमभोष्टमा-
द्रियन् BUÂG. P. 10, 33, 10. नाद्रियेत्कर्मचादनाम् 11, 10, 4. Ind. St. 10, 168.

आदृत partic. 2) hoch angeschlagen, worauf man einen Werth legt, in An-
sehen stehend: आदृता नखपदैः परिम्भाशुन्वितानि धनदत्तनिपतिः KIR. 9.
49. KATHÂS. 61, 33. आतिथ्यादृतस्त्वया gastfreundlich aufgenommen 123, 21.

द्र 2) a) अद्रिदरी KATHÂS. 84, 43. दर्पाननात् BUÂG. P. 10, 12, 17. — b)
BUÂG. P. 10, 70, 20. — 4) द्रमुदरदरीपूषाय Spr. 1783. — Vgl. भागंद्.
द्रित HALÂJ. 2, 199.

द्रिद्रि 1) Z. 3. fg. die Stelle KÂTJ. Çr. 25, 11, 24 aus TS. 3, 1, 4, 2 ent-
lehnt, wo das Wort parox. ist. — 2) द्रिद्रिभूत KATHÂS. 114, 94. arm an
(instr. oder im comp. vorangehend): धनैर्द्रिद्रिः स्वजनैर्द्रिद्रिः कुलादि-
भिः 73, 22. प्रजाधनैः 58. अर्थ^०, धी^० 64, 42. निद्राद्रिद्रिकृत um den Schlaf
gebracht Spr. 971. Am Ende eines adj. comp. (f. घ्रा): अद्रिद्रि पृथिवी
KATHÂS. 90, 26. — Vgl. मका^०.

द्रिद्रिता, दारिद्र्य^० (vgl. Schol.) Armuth an Armuth so v. a. Wohlha-
bendheit NAISH. 1, 15.

द्रौमन् (von 1. द्रु) Zerstörung: द्रौमन्डर्मतीनाम् RV. 1, 129, 8.

द्रौवल् R. 7, 31, 18.

दर्दरात्र, दर्दरात्र MED. η. 103.

दर्दर 1) g) N. pr. eines Gesanglehrers KATHÂS. 71, 73.

दर्दरात्र s. oben u. दर्दरात्र.